

פרוטוקול מס' 39

מישיבת ועדה הכנסת ביום שלישי,
ג' תמוז תשס"ז (12.6.1956)
בשעה 10.30

נ ד כ ח ד: חברי הוועדה:

- ב. אזניה - היו"ר
- ע. איכילוב
- ש. ג. בה
- י. בדר
- א. י. גרינברג (סגן יו"ר הכנסת)
- מ. וילנר
- ש. יוניצ'מן
- א. כהן
- ד. ליבשיץ
- נ. ניר-רפאלקס (סגן יו"ר הכנסת)
- ש. שורש
- א. תלמי
- א. אבאס

מוזמנים:

ג. ב.ד-יוסף - נזברות הכנסת (לסעיף ד')

ח ס ר ד:

- ש. הלל
- סאלח חסן ח'ניפס
- ג'. מועדי
- מ. נורוק
- ד. נצר
- י. כסה
- ג. שוקן

סדר-היום:

- א. חוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות) תשס"ז - 1956 - העברה לוועדה
- ב. ערעור מק"י על החלטת יו"ר ישיבת הכנסת ב-6.6.56
- ג. ערעור מק"י על אי-מתן תשובות לשאלות
- ד. שכר חברי הכנסת
- ה. טלפונים לחברי הכנסת

2 עמ'
2 - 3 "
4 - 5 "
6 - 8 "
9 "

א. חוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות) תשס"ז - 1956 - העברה לוועדה:

היו"ר ב. אזניה: עלינו להחליט לאיזו ועדה להעביר את החוק הזה.

ש. יוניצ'מן: הענין נובע למשרד הסעה ועל כן יש להעביר את החוק הזה לוועדת השרותים הציבוריים.

ע. איכילוב: מכיון שהחוק הוא מסובך מאד, אני מציע להעבירו לוועדת החוקה, חוק ומשפט, או לוועדה משותפת מבין חברי ועדת השרותים הציבוריים.

ג. ניר-רפאלקס: אני תומך בהצעת ח"כ איכילוב.

מ. וילנר: גם אני מצטרף להצעה זו.

ש. יוניצ'מן: אני מוותר על הצעתי.

היו"ר ב. אזניה: אני מציע ועדה משותפת עם יו"ר מבין חברי ועדת החוקה, חוק ומשפט.

ע. איכילוב: אני מסכים לזה.

ה ר ח ל ט

א. להעביר את חוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות) תשס"ז - 1956 לוועדה משותפת של ועדת החוקה, חוק ומשפט וועדת השרותים הציבוריים.

ב. יו"ר הוועדה יהיה מבין חברי ועדת החוקה, חוק ומשפט.

ג. בוועדה ישתתפו 9 או 10 חברים, כפי שיו"ר ועדת הכנסת ימצא לנכון.

ב. ערעורה של סיעת מק"י על החלטת יו"ר ישיבת הכנסת בישיבת הכנסת ביום ד', 6.6.56 בשעת הצבעה על הצעה לסה"י:

היו"ר ב. אזניה: סיעת מק"י ערערה על החלטת היו"ר בישיבת הכנסת ביום 6.6.56, כאשר העמיד להצבעה נפרדת שני חלקים של הצעה אחת ואת החלק השלישי גם כן העמיד להצבעה נפרדת.

יש לי יסוד להניח שבשבוע הבא, או לכל היותר בעוד שבועיים תקום ועדת הפרושים, ואני מציע למערערים שיסכימו שענין זה יעבור לוועדת הפרושים.

י. בדר: לפי התקנון נובע ענין זה לוועדת הפרושים.

ועדת הכנסת
12.6.1956
ערעור סיעת
מק"י
על התנהגות יו"ר
ישיבת הכנסת ב-8.6.56

מ. וילנר:
הייתי מסכים להצעה זו, אילו היתה השאלה
נוגעת לוועדת הפרושים. הנסיון שלנו בכנסת
אומר שיש בעיות שאינן נוגעות לוועדת הפרושים - וזו אחת מהן. ובינתיים
עוד לא קמה ועדת פרושים, ועוד אינני יודע מתי תקום.

ידוע לכולנו כי קיימות 3 אפשרויות בסיכום
דיון בהצעה לסדר-היום: להחליט על דיון, להסיר מסדר-היום או להעביר
לוועדה. יושב-הראש תמיד עמד על זה. הפעם לקח היו"ר שנים מתוך
נימוקי המציע והעמיד אותם להצבעה. אבל הוא לא העמיד את ההצעה עצמה
להצבעה, ואנחנו דורשים שיצביעו את ההצעה. ענין זה אינו שייך
לוועדת הפרושים.

י. בדר:
ועדת הפרושים מטפלת בערעורים על התנהגות
היושב-ראש בישיבת הכנסת. ועדת הפרושים
מאשרת את התנהגות היושב-ראש - ואז זה תקדים, או שהיא קובעת שהוא
טעה, ואז אין כל תקדים.

ברור, שכאן יש ערעור על התנהגות היושב-ראש
וזה שייך לוועדת הפרושים. אני מציע שאם ועדת הפרושים לא תקום,
כפי שאמר היושב-ראש היום, יובא ענין זה לדיון בוועדת הכנסת, שמתפקידה
לדון בכל ענין שאינו שייך לכל ועדה אחרת.

א. כהן:
אני מצטרף לדעתו של ח"כ בדר.

מ. וילנר:
מטרתנו היא להביא לידי הצבעה בשאלה זו בכנסת.
כי לא נתקיימה כלל הצבעה בענין זה.

י. בדר:
אי-אפשר לשנות את ההחלטה שנתקבלה בכנסת.
זה בניגוד לתקנון.

מ. וילנר:
האם, במקרה שבעוד שבועיים לא תקום ועדת הפרושים,
תידון הבעיה בוועדת הכנסת?

היו"ר ב. אזניה:
כן.

ה ו ח ל ט

א. ערעור סיעת מק"י על החלטת יו"ר ישיבת
הכנסת ביום 6.6.56 נוגע לוועדת הפרושים.

ב. לא תקום ועדת הפרושים בזמן הקרוב -
יועלה הענין שנית בוועדת הכנסת.

ג. ערעורה של סיעת מק"י על אי-מתן תשובות לשאלות:

הי"ר ב. אזניה: סיעת מק"י מערערת גם על השהיית תשובות לשאלות שהוגשו לשר הבטחון. פניתי למשרדו של שר הבטחון ונאמר לי שאין כאן כל מגמה מיוחדת לא לענות על שאלות והתשובה תבוא הובטח לי שהתשובות יינתנו. זה היה לפני שלושה שבועות, אבל הן עוד לא ניתנו. אני מבקש הסמכה מוועדת הכנסת לבקש עוד הפעם תשובה על השאלות. אם העניין לא יתגשם בימים הקרובים - נדון בו בוועדה.

מ. וילנר: לדעתי יש כאן זלזול בכנסת, ולא רק בסיעתנו. צריך להיות גבול לכל זלזול כזה.

י. בדר: גם לנו יש שורה שלמה של שאלות, מאז כינון הכנסת השלישית, ששר הבטחון לא השיב עליהן.

מ. וילנר: בעיה זו נובעת לכמה סיעות שהגישו שאלות לשר הבטחון והוא אינו משיב עליהן. יש עוד שרים שמפגרים במתן תשובות, אבל הם משיבים. אבל כאן יש זלזול. יש לנו שאלות מ-20.10.55, ועוד שאלות מאותה תקופה. לפני שלושה שבועות אמר לי יו"ר הוועדה כי נקבל תשובות - חכינו ולא קיבלנו.

אני מציע שבין אם תהיה תשובה בשבוע הבא, ובין אם לא תהיה, תעיר ועדת הכנסת באופן רשמי לשר הבטחון ולראש הממשלה, שהיא חושבת שאין הצדקה להפרה ממשיכה כזאת של התקנון.

הי"ר ב. אזניה: את נדון על זה, אנחנו צריכים לשמוע את שר הבטחון או את בצינו, כי נאמר לי שאין כאן כל קשר לדבר פוליטי, אלא שהשר עסוק מאד.

א. כהן: חברי הכנסת וילנר וברד, המתלוננים כאן, צריכים היו לפנות ליו"ר והסגנים, כי הם הם המתווכים בין חברי הכנסת לבין השרים בענין השאלות.

לית מאן דפליג שצריכות להנתן תשובות לשאלות. התשובה יכולה להיות: להד"ם, או אין תשובה. אבל צריך לענות. לא ידועה לי פרוצדורה שוועדות מעירות לשרים. ליו"ר ועדת הכנסת יש סמכות בלתי-מוגבלת לטפל בענינים ולכתוב, ואני מציע שיכתוב למשרד ראש הממשלה ויעיר את תשומת לבו ששאלות אלו ואלו לא נענו.

י. בדר: אין כל ספק שענין זה שייך לוועדת הכנסת, שמתפקידה לדון בכל ענין שאינו בתחומיה של ועדה אחרת. זה לא ענין לבשיאות. אני מציע שבענין זה יוזמן לא שר הבטחון בעצמו ואף לא בצינו, אלא נציג הממשלה שמטפל בענין זה, כלומר, שר המשפטים. התקנון קובע שעל השר להשיב לשאלות תוך שבועיים, ועל-כן אני מציע שנברר בוועדה את ענין הפיגור במתן תשובות לשאלות.

א. י. גרינברג: כתוב במפורש שהנשיאות אחראית לשמירה על תקנון הכנסת.

ש. שורש: אני מציע לקבל את הצעתו של ח"כ כהן, שהיו"ר שלבו יבוא בדברים עם משרד הבטחון, ואם תוך שבוע-שבועיים לא יסתדר הענין או שהתשובה שקבל היו"ר לא תהיה מניחה את הדעת, נחזור לדיון זה.

מ. רוזטי: מתחילת המושב הזה אנחנו עוקבים אחרי ענין השאלות. כאשר עוברים שבועיים ואיננו מקבלים תשובה, כותב יו"ר הכנסת לשר ומסב את תשומת-לבו לעובדה שלא ניתנה תשובה לשאלתה. בדרך-כלל יש הטבה גדולה מאד. אני מוכן להביא מספרים לישיבה הבאה של ועדת הכנסת. נדמה לי שמעט מאד שאלות נשארו ללא תשובה.

מ. וילנר:

אבל משרד זה לא ענה לאף שאלתה אחת.

ש. יוניצ'מן:

בוועדת הכנסת, בישיבתה הראשונה, שוחחנו על הצורך לשמור על חיים פרלמנטריים תקינים. ועלינו לשמור על כך. ואין זה נכון שהוא לא השיב על אף שאלתה אחת. הוא השיב לשאלתה של ח"כ אזניה.

ח"כ באגר מציע שנזמין את נציג הממשלה ונברר את הבעיה. ח"כ כהן מציע שיורר הוועדה יכתוב. אני דואג לתכלית, ועל-כן אני מציע שאם יורר הוועדה יכתוב מכתב כזה, הוא יכתוב אותו בשם הוועדה כולה.

מר רוזטי צודק. המספרים מוכיחים ש-85% של השאלות נענות, אבל אותם 15% שאינן נענות נוגעות למשרד ראש הממשלה ומשרד הבטחון.

א. י. גרינברג:

ענין זה שייך במפורש לנשיאות, ואני מציע שח"כ וילנר יפנה לנשיאות.

נ. ניר-רפאלקס:

אינני יודע אם הענין שייך לוועדת הכנסת או לנשיאות. אבל גם הוא שייך לנשיאות, רשאית ועדת הכנסת לכוון המלצה מסוימת.

אני, למשל, הגשתי באוקטובר שאלתה לשר האוצר ועד היום לא קיבלתי תשובה. לפי חודש הגשתי עוד הפעם שאלתה ובה שאלתי מדוע אינו משיב לי, וגם לזו לא קיבלתי תשובה.

גם אם התקנון קובע שעל השר להשיב תוך 14 יום, אין ערך לתקנה זו אם אין סנקציה בצדה. ואני מציע כאן הצעה מהפכנית: אם אחרי 14 יום חבר-הכנסת אינו מקבל תשובה לשאלתה, הוא מקבל רשות מיו"ר הכנסת למסור הודעה במך 5 רגעים, שבה הוא אומר: הגשתי שאלתה כזאת וכזאת לשר זה וזה, ועד היום לא קיבלתי תשובה.

ע. איכילוב:

נכון שנשיאות הכנסת היא המטפלת בענין השאלות, ונכון גם שוועדת הכנסת היא העין המפקחת על השמירה על השכריות האלו. אני מציע שוועדת הכנסת תפנה ליו"ר הכנסת ותבקש ממנו לברר את השאלות, ובמקרה שהם לא יתבררו, תדון בהם הוועדה.

מ. וילנר:

נכון שנשיאות הכנסת ממונה על ביצוע תקנון הכנסת. אבל פנינו כבר פעמים רבות לנשיאות בענין זה. ראינו שעברו 9 חדשים ולא התקדם דבר, ולכן אנו פונים לוועדת הכנסת שתייעץ לנו: מה עלינו לעשות? אי-אפשר להוריד את הענין מסדר-היום. אני מסכים שנזמין את יו"ר הכנסת לפני שנכנס.

היו"ר ב. אזניה:

נראה לי שבשלב זה הדרך הטובה ביותר היא זו שהוצעה ע"י ח"כ יוניצ'מן: שוועדת הכנסת תכתוב ליו"ר הכנסת ותבקש שיורר הכנסת והסגנים ידונו בבעיה/השתיית התשובות לשאלות.

מ. רוזטי:

היו"ר והסגנים פנו כמה פעמים לשרים. יושבים כאן שנים מסגני-היו"ר, ח"כ ניר וגרינברג. בעוד זמן קצר תתקיים ששיבה של הנשיאות שבה יהיה נוכח שר המשפטים, והם יוכלו להעביר אליו את הדברים שנאמרו כאן.

היו"ר ב. אזניה:

נראה לי שבשלב זה אנחנו צריכים לבקש את הנשיאות להבהיר את הבעיה.

ה ר ח ל ט

ועדת הכנסת מבקשת את היושב-ראש והסגנים להבהיר עם נציג הממשלה את השתיית התשובות לשאלות.

ד. שכר חברי הכנסת:

ש. בבה: אני שמח להודיע לוועדה שוועדת המשנה לשכר חברי הכנסת הגיעה לכלל הצעה. הבעיות ידועות לכם, ועל-כן אמטור רק את ההחלטות.

הבעיה הראשונה שעמדה בפנינו היתה: קנה המידה שלפיו נקבע את המשכורת. כולנו הסכמנו לכך שיש לבטל את הפיקציה שלפיה משלמים חברי-הכנסת רק 19 לירות מס-הכנסה. אני הצעתי לוועדת הכנסת לתקן את החוק בצורה כזאת, שהוועדה תהיה מוסמכת לשנות את המשכורת מדי פעם בפעם, בתנאי שלא תעלה על סכום מסוים. כאשר התחלנו לדון על הצמדה התברר לנו שהצמדה לדרגה מכובדת יהיה בה משום פגיעה גדולה מדי בבת-אחת. כי אילו היו משנים את משכורתם של חברי הכנסת בהדרגה, במשך כל השנים האלו, ניתן היה הדבר, אבל במצב כיום, אין הדבר הזה אפשרי. מכיון שהיתה שאיפה כללית להגיע לכלל דעה אחידה, היינו נאלצים לוותר על העקרון של הצמדה והחלטנו להציע את השינוי הבא בחוק.

חברי הכנסת יקבלו משכורת לחוד ותשלומים לביטוח, אש"ל ובסיעות לחוד. ההענקה שחברי הכנסת מקבלים היום מתבטל, והיא תכלל במשכורת ברוטו. המשכורת נטו תהיה כמו שזו שמקבל שופט שלום ראשי היום, ושהיא ודאי תשתנה בקרוב. כלומר, הנטו יהיה 385.800 ל"י. ז.א. שהפרש נטו בין המשכורת שאנחנו מקבלים היום לבין המשכורת שנקבל אחרי ההעלאה הוא 75 ל"י.

אשר לאש"ל - הדעה הכללית היתה שאין כל הצדקה לכך שחברי כנסת שאינם באים לכנסת יקבלו אש"ל, ולכן הוחלט שבסוף כל חודש יקבל חבר-הכנסת טופס אצא שבו יצויינו הימים בהם ישבה הכנסת, והוא יאשר את נוכחותו בכנסת על-ידי מחיקת אותם הימים בהם לא היה כאן, ובחתימת ידו. טופס זה יימצא בגזברות, הוא יהיה סודי, ורק יו"ר ועדת הכנסת ויו"ר ועדת המשנה לשכר חברי הכנסת יהיו רשאים, מדי פעם בפעם, לעיין ברשימות אלו. הכוונה היא למנוע תשלומי אש"ל לחברי-כנסת שאינם באים לירושלים.

בענין הסגנים - הוחלט שאותו חלק בהענקה שלהם, שהוא שווה להענקה שקיבלו חברי-הכנסת מתבטל, יחד עם ביטול ההענקה של חברי הכנסת. אבל הם יקבלו את ההבדל שהיה קיים בין ההענקה שלהם לבין ההענקה של חברי הכנסת. כלומר, הם יקבלו 25 ל"י הענקה יסוד, ותוספת יוקר. גוסף לזה, האש"ל הכפול האוטומטי שהיו מקבלים מתבטל, והם יהיו זכאים לאש"ל בשביל כל יום שבתוקף תפקידם נאלצו לעזוב את מקום מגוריהם.

הובעו דעות שיש למנות ועדה ציבורית וכי יש לדון בבעיות סוציאליות וחברתיות של חברי הכנסת. הוחלט, שוועדת המשנה לשכר חברי הכנסת, שהיא ועדה קבועה, תבוא בדברים עם הסיעות, אחרי הפגרא, ותדון לא רק בשאלת המשכורת, אלא גם בשאלות של המעמד הסוציאלי והחברתי של חברי הכנסת.

הוחלט בוועדת המשנה שההעלאה במשכורת תחול מ-1 באפריל

1956.

היו"ר ב. אזוביה: נראה לי שטעינו בחישובים שלנו בוועדת המשנה. אני מבקש שהחלטתנו תהיה שהמשכורת מוכרחה להיות כזאת שהנטו שלה הוא 385 ל"י לפי חודש יוני.

ג. בר-יוסף: השווינו את המשכורת נטו שחבר-כנסת מקבל היום עם משכורת נטו ששופט שלום ראשי קיבל בחודש יוני השנה. מאז עלתה המשכורת שלו ב-10 לירות.

היו"ר ב. אזוביה: אם כך, אנחנו מחליטים שהמשכורת נטו שלנו היא 385.800 ל"י.

י. בדר: אי-אשר לקבל החלטה כזאת. אף פעם לא בדקנו משכורת שופט שלום רשמי נטו באופן אבסטרקטי. תמיד היינו בודקים אותה ביום מסוים לנשוי עם ילד אחד. על סמך זה קבענו משכורת ברוטו מסוימת.

י. בדר:

אני מציע לכם שתקבעו את זה לפי משכורת ברוטו של שופט שלום ראשי. אינני רואה שום טעם בזה שתחליטו היום על משכורת ברוטו של שופט שלום ראשי ביוני.

היו"ר ב. אזניה:

איננו מחליטים על הצמדה, אלא על התלחה מסוימת.

י. בדר:

מה יהיה כתוב בחוק?

ש. בבה:

הסעיף השני של חוק שכר חברי הכנסת ישונה כך שיקבל את הסכום הזה.

י. בדר:

נוסף לזה צריך לקבל שורה של החלטות המבטלות את הייצוג שחברי-הכנסת היו מקבלים.

לגבי הסדרים אשל אש"ל יש לי תיקון. היום מקבל חבר-הכנסת אש"ל בדיעבד. פרוש הדבר, 6 שבועות אחרי שהתחיל לעשות את ההוצאות. לפי ההסדר החדש הוא יקבל את דמי האש"ל חודשיים וחצי אחרי שהתחיל בהוצאות. עליכם להחליט שכל אחד יקבל מפרעה על חשבון האש"ל, בתקופת מעבר זו.

היו"ר ב. אזניה:

הסידור הזה בנוגע לאש"ל הוא רק מ-1 ביולי. אנחנו נודיע בכנסת שוועדת הכנסת החליטה שהחל מ-1 ביולי משלמים אש"ל רק לחברי הכנסת הבאים לכנסת, ובסוף יולי או התחלת אוגוסט יקבל חבר-הכנסת את השאלון שעליו הוא צריך לחתום. אם ניתן הדבר, מבחינה טכנית, הוא יקבל את האש"ל כפי שצ"ן, עד ל-31 ביולי, אם לא - הוא יקבל מפרעה.

ש. יוניצ'מן:

חבר-הכנסת יקבל שני צ'קים - אחד למשכורת, ושני (שיתאחר אזלי במקצת) לאש"ל.

מ. וילנר:

נראה לי שצורה זו של תשלום אש"ל לא נאה ביותר. מלבד זאת יש כמה דברים מפוקפקים, ורצוי למנוע אותם. מה הדין לגבי חבר כנסת שנגרמות לו הוצאות נסיעה בקשר לתפקידו? פעם אמרנו שהאש"ל מכסה גם הוצאות של חבר-כנסת שלא בימי הכנסת, אם הוא צריך, כחבר כנסת, לבקר במקומות שונים.

היו"ר ב. אזניה:

אם חבר כנסת לא היה שבועיים בכנסת, הוא לא יחתום שהיה בכנסת, והוא לא יקבל דמי אש"ל בעד שבועיים אלה. אם הוא בא לישיבת ועדה מחוץ לימי הכנסת, הוא ירשום בטופס שלו, שהיה בוכח בכנסת.

מ. וילנר:

אני מציע שיהיה בטופס הזה גם סעיף להוצאות מיוחדות, כדי שלא יעשו זאת בצורת עקיפין,

כאילו השתתפו בכנסת.

היו"ר ב. אזניה:

הוצאות מיוחדות - צריך להגיש חשבון עליהן לגבירות. אם אני, למשל, השתתפתי בזמן הפגרא בישיבה של וועדת החוקה, חוק ומשפט, הגשתי לגבירות חשבון של הוצאות. אם אלו הוצאות שנגרמו בתוקף התפקיד בכנסת - משלמים אותם. אם זה ענין של המפלגה - תשלם היא.

ע. איכילוב:

יש להבדיל בין המלים האחדות שתבאנה בחוק, ובין הדברים שנחליט אותם במפורש. אני מבין שאנחנו מחליטים שיש שני צ'קים ושני חשבוניות: משכורת לחוד וכל יתר התשלומים לחוד.

לגבי האש"ל - מבחינה טכנית אין בכך כל קושי. אם משלמים את המשכורת בזמן, יכול לתשלום האש"ל להתאחר במקצת. אבל אם אנחנו מחליטים על רישום בכנסת - זה צריך להיות רציני, ולא לתת מקום לספקות. לא ייתכן מצב שחלק מחברי הכנסת ימלא את תופס ויחתום עליו, וחלק לא יעשה זאת. צריך להיות ברור שכל מי שלא יחתום על האישור - לא יהיה זכאי לאש"ל.

ע. איכילוב:

אשר לסגנים - עלינו להחליט שמשכורתם אינה צריכה להיות קטנה יותר מהיתה עד כה, לאחר שאנחנו מבטלים את ההענקת שלהם.

ש. יוניצ'מן: היא תקטן באותן 70 הלירות של ההענקת.

י. בדר: אנשם לב לנוסח הטופס. הייתי רוצה שהנוסח ישקף בדיוק את מה שאמר כאן בנוגע למידת ההשתפות. צריך להיות ברור לחבר-הכנסת על מה הוא חותם.

הי"ר ב. אזניה: הנוסח יהיה כזה: "אני מאשר בזה שבחודש זה וזה הייתי נוכח בכנסת בימים הבאים". וחבר-הכנסת ימחוק את אותם הימים בהם לא היה בכנסת. מספיק שהיה בבנין הכנסת, ולא חשוב לנו לאיזה צורך.

בתשובה לח"כ איכילוב, בענין הקטנת משכורתם של הסגנים. החישוב הוא ברור: 150 פחות 76 ועוד 50 נותנים הפרש של 24 ל"י, ומשכורתם תקטן ב-24 לירות.

ענין הימים הנוספים של הסגנים לא יהיה כלול באישור, והם יצטרכו להגיש חשבון נוסף, כמו כל חבר-כנסת אחר.

ש. יוניצ'מן: הם יקבלו אש"ל מלא בשביל הימים הנוספים?

הי"ר ב. אזניה: לא באופן אוטומטי. הם יצטרכו להסביר את זה.

ג. בר-יוסף: כיצד ננהג לגבי סגני שרים?

י. בדר: כפי שנהגו עד עכשו.

ה ר ח ל ט

(א) להציע לכנסת להעלות את שכר חברי הכנסת באופן שהמשכורת בסך תהיה לחבר-כנסת נשוי עם ילד אחד 385.800 ל"י (לפס המדד בחודש מאי).

(ב) (1) לבטל, החל מ-1.6.56 את ההענקת שניתנה לחברי הכנסת;

(2) ההענקת ליושב-ראש הכנסת נשארת;

(3) הסגנים של יו"ר הכנסת יקבלו הענקת בסכום של 25 ל"י יסוד ותוספת יוקר;

(4) סגן שר יקבל הענקת של 10 ל"י (יסוד) ותוספת יוקר.

(ג) (1) האש"ל של חברי הכנסת יוצמד להשתתפותם בכנסת. לצורך זה יאשר חבר-הכנסת בסוף כל חודש, בחתימת ידו, את נוכחותו בכנסת. הסדר זה חל גם על הסגנים. התוספת האוטומטית לסגנים - מתבטלת. ההסדר בנוגע לאש"ל - חל גם על הנסיעות.

(2) התשלומים לחברי הכנסת ייעשו כך:

צ"ק וחשבון נפרד למשכורת ותוספת משפחה (כולל תוספת יוקר).

צ"ק וחשבון נפרד לכל התשלומים האחרים.

(ד) שינוי החוק ייכנס לתקפו מ-1 באפריל 1956.

הי"ר ב. אזניה: את ענין התשלומים הנפרדים אין לפרסם, כי זה ענין טכני פנימי.

ה. טלפונים לחברי הכנסת.

ט. יוניצ'מן:

מה בענין הטלפונים?

היו"ר ב. אזניה:

הענין נמצא עכשו בשלב שלל אחד מחברי הכנסת המעוניינים בטלפון, צריך להודיע על כך ליו"ר הכנסת, אם הוא רוצה בכך.

ט. יוניצ'מן:

רציתי לקבל תשובה זו, משום שאני מתנגד לפניה אישית זו של גשיות הכנסת לכל אחד מחברי הכנסת. חוק חסינות חברי הכנסת מקנה לחברי הכנסת זכות לקבל טלפון ואין כל מקום לפניה למצפוננו של חבר-הכנסת שיחליט אם הוא רוצה בטלפון שצריך לעלות 2000 ל"י. החברים האלה פנו פעם בבקשה וביקשו טלפון והם זכאים לקבל אותו וחייבים לקבל אותו. ידוע לי מקרה אחד ששר סרב לקבל מכונית ולחצו עליו שיקבלה.

אני מציע שוועדת הכנסת תחליט שהיא מבקשת את יו"ר הכנסת הממונה על ביצוע החוק לבצע אותו בלי לחכות לתשובה מחברי הכנסת.

הישיבה ננעלה בשעה 12.05